

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/499/WPZiB

z dnia 1 sierpnia 2011 r.

dotycząca zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/450/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 sierpnia 2010 r. Rada decyzją 2010/450/WPZiB⁽¹⁾ mianowała Rosalind MARSDEN Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwaną dalej „SPUE”) w Sudanie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r.
- (2) W dniu 9 lipca 2011 r. Republika Sudanu Południowego ogłosiła swoją niepodległość i od tego czasu mandat SPUE obejmuje dwa niezależne państwa.
- (3) Rosalind MARSDEN należy mianować SPUE w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. W związku z tym należy zmienić decyzję Rady 2010/450/WPZiB i przedłużyć okres jej obowiązywania.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w warunkach, które mogą ulec pogorszeniu i utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/450/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł decyzji otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Rady 2010/450/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego”;

- 2) art. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej

Rosalind MARSDEN zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (»SPUE«) w Republice Sudanu (»Sudanie«) i w Republice Sudanu Południowego (»Południowym Sudanie«) od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Mandat SPUE może

zostać skrócony, jeżeli Rada tak postanowi na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (»WP«).

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej »UE« lub »Unią«) wobec Sudanu i Sudanu Południowego oraz współpraca ze stronami sudańskimi, Unią Afrykańską (»UA«), Organizacją Narodów Zjednoczonych (»ONZ«) i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w dążeniu do pokojowego współistnienia Sudanu i Sudanu Południowego po wygaśnięciu całościowego porozumienia pokojowego (»CPA«) i po ogłoszeniu niepodległości przez Sudan Południowy w dniu 9 lipca 2011 r. Cele polityki Unii to m.in.: aktywnie przyczynianie się do rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji zaistniałej po jego wygaśnięciu i pomoc stronom w realizacji uzgodnień; wspieranie starań o ustabilizowanie niespokojnego regionu wzdłuż granicy między oboma państwami; propagowanie budowy instytucji oraz promowanie stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Sudanu Południowego; wspieranie poszukiwania politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze; propagowanie ładu demokratycznego, przejrzystych zasad odpowiedzialności i poszanowania praw człowieka, w tym współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym; utrzymanie aktywnej obecności w Sudanie Wschodnim; a także poprawa dostępu organizacji humanitarnych do całego terytorium zarówno Sudanu, jak i Sudanu Południowego.

Ponadto podstawą mandatu SPUE jest następujący cel polityki Unii: przyczynianie się do łagodzenia i eliminowania niebezpieczeństw zagrażających stabilności Sudanu Południowego i regionu ze strony Lord's Resistance Army (»LRA«).

Artykuł 3

Mandat

1. Aby osiągnąć cele polityki, SPUE otrzymuje mandat, by:

- a) utrzymywać kontakt z rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, sudańskimi i południowosudańskimi partiami politycznymi, darfurskimi ugrupowaniami zbrojnymi, organizacjami obywatelskimi i pozarządowymi i w ten sposób realizować cele polityki Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 42.

- b) utrzymywać ścisłą współpracę z ONZ, UA, a w szczególności z jej panelem realizacyjnym wysokiego szczebla dla Sudanu («AUHIP»), Ligą Państw Arabskich, Międzynarodowym Organem ds. Rozwoju i innymi wiodącymi regionalnymi i międzynarodowymi podmiotami, w tym ze specjalnym wysłannikiem USA;
- c) uczestniczyć w obradach odnośnych gremiów międzynarodowych i publicznych, propagując cele polityki Unii oraz spójność międzynarodowych wysiłków na rzecz Sudanu;
- d) wspierać międzynarodowe starania na rzecz kompleksowego, pluralistycznego i trwałego porozumienia pokojowego dla Darfuru, ściśle współpracując z ONZ, UA, rządem Kataru i innymi zainteresowanymi podmiotami międzynarodowymi;
- e) propagować poszanowanie praw człowieka, i w tym celu utrzymywać regularny kontakt z odpowiednimi organami Sudanu i Sudanu Południowego, Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, Urzędem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z działającymi w regionie obserwatorami praw człowieka;
- f) przyczyniać się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności »Wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych« i »Wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet«, oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia oraz formułując odnośne zalecenia;
- g) aktywnie przyczyniać się do wdrażania kompleksowego podejścia Unii do Sudanu i Sudanu Południowego, które zostało uzgodnione przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 20 czerwca 2011 r.;
- h) śledzić i koordynować współdziałanie Unii z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami służące łagodzeniu i eliminowaniu niebezpieczeństw zagrażających ludności cywilnej i stabilności Sudanu Południowego oraz regionu ze strony LRA.
2. Aby wykonać swój mandat, SPUE ma między innymi:
- a) doradzać i zdawać sprawozdania w kwestii kształtowania stanowiska Unii w gremiach międzynarodowych, aby aktywnie propagować i umacniać konsekwentne podejście polityczne Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego;
- b) śledzić wszystkie działania Unii i ściśle współpracować z jej delegaturami w Chartumie i Dżubie oraz z jej delegaturą przy UA w Addis Abebie i przy ONZ w Nowym Jorku;
- c) wspierać przemiany polityczne i działania na rzecz rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji po jego wygaśnięciu, pomagać stronom w realizacji uzgodnień oraz wspierać starania służące budowaniu instytucji w Sudanie Południowym;
- d) przyczyniać się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności »Wytycznych Unii w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych« i »Wytycznych Unii w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet«, oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia; oraz
- e) nadzorować i relacjonować, czy strony sudańska i południowosudańska przestrzegają odpowiednich rezolucji RB ONZ, w szczególności nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010).;
- 3) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (»ESDZ«)”;
- 4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Finansową kwotę odniesienia wynoszącą 1 820 000 EUR zwiększa się o 955 000 EUR, by pokryć wydatki związane z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.”;
- 5) art. 6 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 6
- Powołanie i skład zespołu**
1. W granicach swojego mandatu i udostępnionych mu środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. W zespole tym muszą się znaleźć specjaliści znający konkretne kwestie polityczne objęte mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do pracy ze SPUE pokrywa odpowiednio dane państwo członkowskie, dana instytucja Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą również być zatrudniani przy SPUE. Międzynarodowi pracownicy kontraktowi muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

4. Biura SPUE mieszczą się w Brukseli, Chartumie i Dżubie i dysponują koniecznym personelem zapewniającym wsparcie polityczne, administracyjne i logistyczne.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jej zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (*).

(*) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii do zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie racjonalnie wykonalne działania – odpowiednio do swojego mandatu i stanu bezpieczeństwa na terenie jej podlegającym – by zapewnić bezpieczeństwo całemu bezpośrednio podległemu personelowi, a w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, określający zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie i reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz zawierający plan awaryjny i plan ewakuacyjny misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym miejscowy personel kontraktowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar misji właściwe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, odpowiednio do wskaźników ryzyka obszaru misji;

d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemnych sprawozdań na temat wdrażania tych zaleceń i na inne tematy związane z bezpieczeństwem przy okazji sprawozdań śródk okresowych i sprawozdań z wykonania mandatu.”;

8) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. SPUE składa regularne sprawozdania Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa na temat sytuacji w Sudanie i w Sudanie Południowym”;

9) art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. SPUE utrzymuje na miejscu ścisły kontakt z szefami delegatur Unii (w tym delegatur w Chartumie, Dżubie, Addis Abebie i Nowym Jorku) i z kierującymi misją szefami z państw członkowskich. Szefowie ci dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi na miejscu”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca stycznia 2012 roku SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 9 lipca 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący